

Dosarul nr. 1ra-1083/16

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Pavalachi Marcel împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui:

Pavalachi Marcel Ștefan, născut la 18 aprilie 1974, originar din or. Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 3 ap. 2,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.05.2014 - 17.05.2014;

instanța de apel: 04.06.2014 - 02.07.2014;

23.12.2014 – 03.04.2015;

02.12.2015 – 28.01.2016;

instanța de recurs: 18.08.2014 -25.11.2014;

12.06.2015 – 27.10.2015;

26.04.2016 – 08.06.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 mai 2014, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Pavalachi Marcel a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 750 unități convenționale, echivalentul a 15 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și exercita activități legate de migrațiune pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Pavalachi Marcel în perioada de timp a lunilor noiembrie 2013 - 20 ianuarie 2014, împreună cu persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar din organizarea intrării și șederii ilegale pe teritoriul altor state a cetățenilor Republicii Moldova, a creat în prealabil, pentru comiterea infracțiunii menționate (organizarea migrației ilegale), o reuniune stabilă de persoane în componența lui Pavalachi Marcel și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, repartizînd rolurile între membrii acestei reuniuni.

În aceeași perioadă de timp, persoana nestabilă de către organul de urmărire

penală, dirijînd activitatea grupului criminal organizat de el, a împărțit și coordonat rolurile infracționale între membrii acestuia, urmărind scopul organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei și altor state membre ale UE, prin perfectarea și respectiv cu folosirea documentelor oficiale false.

Pavalachi Marcel și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală din cadrul grupului criminal organizat, exercitau rolul de intermediari între potențialii emigranți ilegali și conducătorul grupului criminal organizat.

În perioada de timp, noiembrie 2013 - ianuarie 2014, Pavalachi Marcel și alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală din cadrul grupului criminal organizat, fiind conduse și organizate de către conducătorul grupului criminal organizat, au găsit potențialii imigranți, au acumulat de la ei setul de acte primare necesare pentru confecționarea documentelor false, în temeiul cărora ulterior urmau să fie solicitate vize de intrare și ședere pe teritoriul Italiei, de asemenea au cerut și au primit sume de bani în mărime de 2000 Euro.

Pentru a reda un caracter legal solicitărilor de vize de intrare și ședere pe teritoriul Italiei, persoane necunoscute, acționînd împreună și prin înțelegere prealabilă cu Pavalachi Marcel și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, folosind actele primare obținute de la potențialii imigranți de către Pavalachi Marcel și alte persoane, confecționa în circumstanțe nestabilite documente oficiale false cum ar fi pașapoarte a cetățenilor României, a certificatelor de căsătorie a României, a certificatelor de reședință pe teritoriul Italiei și a buletinelor de identitate a Italiei.

După confecționarea documentelor oficiale false, persoanele din prima verigă, din care făcea parte și Pavalachi Marcel, transmiteau setul de acte necesar pentru solicitarea vizelor potențialelor migranți pentru a fi depuse la Ambasada Italiei în Chișinău, instructîndu-le totodată referitor la posibilele întrebări în cadrul convorbirii cu reprezentanții ambasadei.

Ulterior, un oficial al Ambasadei Italiei în Chișinău nestabilit de către organul de urmărire penală, care făcea parte din cadrul grupului criminal organizat avea rolul de a facilita verificarea actelor depuse și eliberarea vizelor solicitate.

Astfel, Pavalachi Marcel, aflîndu-se în mun. Chișinău, aproximativ la începutul lunii noiembrie 2013, acționînd în cadrul grupului criminal organizat în prealabil și condus de către o persoană nestabilită de către organul de urmărire penală, întru realizarea intențiilor infracționale de organizare a intrării și șederii ilegale a lui Nasalciuc Vadim pe teritoriul Italiei și urmărind scopul obținerii a unui folos financiar în sumă de 2000 Euro, conform unui plan dinainte elaborat și rolului care i-a fost atribuit, s-a întîlnit cu Nasalciuc Vadim pe str. Bănulescu Bodoni din mun. Chișinău, în apropierea pieței de flori.

În cadrul întîlnirii menționate, Pavalachi Marcel, acționînd în vederea realizării

intențiilor infracționale ale grupului criminal organizat și conform rolului ce i-a fost repartizat a solicitat și a primit de la Nasalciuc Vadim copiile actelor de identitate a acestuia și anume copiile certificatului de naștere, certificatului de căsătorie, a buletinului de identitate și în original pașaportul de uz extern.

Apoi, întru atingerea scopului infracțional, persoanele nestabilite de către organul de urmărire penală care acționau în cadrul grupului criminal organizat, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Pavalachi Marcel, în circumstanțe nestabilite au confecționat un set de acte false pe numele lui Nasalciuc Lilia (soția lui Nasalciuc Vadim) și anume: pașaportul românesc cu nr. 051451900, certificatul de căsătorie românesc seria CG nr.297738, un formular de tip B cu seria EMC-10027584, certificatul de reședință italian eliberat pe numele tui Nasalciuc Lilia, precum și buletinul de identitate italian pe numele acesteia, la care a fost anexată copia pașaportului de uz extern al cetățeanului RM, perfectat pe numele lui Nasalciuc Vadim.

În continuare, Pavalachi Marcel, acționând în scopul realizării planului infracțional al grupului criminal și anume de organizare a intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei a lui Nasalciuc Vadim, i-a transmis acestuia setul de acte false, precum și l-a informat despre eventualele întrebări și răspunsuri care pot fi adresate în cadrul interviului la ambasada Italiei din Chișinău, totodată, indicându-i acestuia să declare că motivul solicitării obținerii vizei este reintegrarea familiei.

Nasalciuc Vadim, acționând conform instrucțiunilor dinainte primite de la Pavalachi Marcel, a depus setul de acte false, anterior primite tot de la ultimul la Ambasada Italiei în Chișinău, în scopul obținerii vizei de intrare și ședere pe teritoriul statului respectiv.

În procesul verificării actelor prezentate pentru obținerea vizei de către reprezentanții Ambasadei Italiei la Chișinău s-a constatat că certificatul de reședință italian eliberat pe numele lui Nasalciuc Lilia, precum și buletinul de identitate italian pe numele acesteia sunt false.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Pavalachi Marcel să fie condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de a exercita activități legate de organizarea plecării persoanelor peste hotare, pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de fond n-a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, care prin acțiunile sale a atentat la ordinea stabilită pentru eliberarea unor documente de o deosebită importanță, la procedura de intrare și ședere pe teritoriul unui stat a

persoanelor care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai acestuia, domeniu care contribuie în mod semnificativ la stabilitatea statului, precum și în raport cu riscul de a transforma săvârșirea migrației ilegale în îndeletnicire. Consideră, că aplicarea de către instanța de fond a unei pedepse mai blânde, decât cea solicitată de către procuror, este una nefondată din motivul neatingerii scopului prevăzut la art. 61 Cod penal și anume cauzarea anumitor lipsuri și restricții ale drepturilor persoanei vinovate. Totodată, instanța nu a luat în considerație că inculpatul anterior a fost judecat de mai multe ori pentru comiterea faptelor similare, fiindu-i aplicate pedepse sub formă de amendă. În pofida faptului, că antecedentul penal este stins, însă aceasta denotă că Pavalachi Marcel nu și-a făcut concluziile respective, continuând activitatea sa criminală, săvârșind o nouă infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței atacate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Pavalachi Marcel în săvârșirea infracțiunii imputate, corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat în drept acțiunile lui, circumstanțe care nici nu se contestă.

De asemenea, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către instanța de fond, care nu contravine legii, ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care este caracterizat pozitiv la locul de trai și serviciu, recunoașterea vinei și căința sinceră, considerând că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă, pedeapsă în limitele sancțiunii art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că solicitările procurorului privind aplicarea în privința inculpatului a pedepsei închisorii pe un termen de 5 ani, este una mult prea aspră și neproporțională faptei comise, prin urmare nu pot servi temei pentru schimbarea pedepsei inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Consideră, că instanțele judecătorești incorect au apreciat circumstanțele cauzei și anume persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv și faptul că antecedentul penal este stins, considerând posibilă corectarea și reeducarea

inculpatului fără izolarea lui de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă.

Aceste circumstanțe sunt insuficiente pentru stabilirea pedepsei în coraport cu împrejurările cauzei, iar aplicarea pedepsei mai blânde, nu va restabili echitatea socială, corectarea inculpatului, prevenirea din partea acestuia, precum și a altor persoane de noi infracțiuni. În cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul să nu execute pedeapsa închisorii, cu atât mai mult că prin sentințele anterioare i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, astfel, nu a fost atins scopul principal și anume ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv educativ, ulterior inculpatul săvârșind infracțiuni analogice.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de procuror în apel, care urma să verifice și să se expună asupra individualizării pedepsei inculpatului, care a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat, ținându-se cont că această infracțiune a fost săvârșită de grupul criminal organizat.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de procuror.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor pe dosar, a apreciat probele cauzei din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Pavalachi Marcel în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La stabilirea pedepsei, instanța a menționat că instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Astfel, instanța a reținut că Pavalachi Marcel a comis o infracțiune gravă, nu are antecedente penale, este la o vârstă tânără, fiind încadrat în câmpul muncii și lipsesc circumstanțele agravante. Prin urmare, luând în considerație scopul pedepsei penale, caracterul și gradul de pericol social al faptei instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă, rațională și echitabilă fără izolarea lui de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă.

Totodată, instanța a conchis că pedeapsa amenzii este mai rezonabilă, deoarece

va fi suplinut bugetul de stat, iar aplicarea închisorii, dimpotrivă va supune statul la cheltuieli suplimentare. Pedepșa de 5 ani închisoare, solicitată de procuror, instanța a considerat că este exagerat de aspră și neproporțională faptei comise, stabilind că cea numită de instanța de fond (sub formă de amendă 750 unități convenționale) își va atinge scopul de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și altor persoane.

8. Împotriva hotărârii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea cerințelor recurentul a menționat faptul că instanțele ierarhic inferioare la aplicarea pedepsei nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a acesteia stabilite de Codul penal, precum și de faptul că în cadrul examinării cauzei, instanța de recurs ordinar a ajuns la concluzia că nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că, nu este rațional ca inculpatul Pavalachi Mercel să nu execute pedeapsa închisorii, cu atât mai mult că prin sentințele anterioare i-a fost stabilită pedeapsa amenzii, dar nu a fost atins scopul principal și anume, că sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv - educativ, ulterior inculpatul săvârșind infracțiuni similare.

Astfel, în cazul în care instanța de recurs a casat decizia instanței de apel în partea pedepsei, consideră inadmisibilă aceeași soluție în procedura de rejudecare prevăzută la art. 436 Cod de procedură penală, când indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii pentru instanța de apel.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 octombrie 2015, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, cu modificările ulterioare, unde, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: dacă pedeapsa a fost individualizată și respectiv, just aplicată, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Făcând trimitere la prevederile art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit a constatat că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, au fost ignorate la rejudecarea cauzei.

Astfel, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2014, s-a dispus rejudecarea cauzei de către instanța de apel fiind semnalizat următorul moment: „să asigure aplicarea măsurilor mai aspre de pedeapsă față de inculpat, care a fost adus în fața instanțelor, pentru comiterea unei infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat, ținându-se cont că această infracțiune a fost săvârșită de grupul criminal organizat. Astfel, nu au fost respectate criteriile generale de individualizare a pedepsei ... pedeapsa aplicată fiind prea blândă și în consecință ilegală, neechitabilă și nejustificată”.

La rejudecarea cauzei de către instanța de apel a rămas aceeași situație de fapt care a existat la soluționarea recursului, însă necătînd la cele menționate s-a adoptat o soluție de menținere a sentinței, prin care Pavalachi Marcel a fost condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal *la amendă în mărime de 750 unități convenționale*, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de migrație pe un termen de 4 ani. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel a sfidat indicațiile instanței de recurs care sunt obligatorii, repetînd pedeapsa stabilită anterior, sub formă de amendă.

Mai mult, la pct. 19 a deciziei Curții de Apel din 03.04.2015 unde se conține informația despre soluția adoptată de către instanța de recurs din 25.11.2014 prin care s-a dispus rejudecarea cauzei în instanța de apel, nici nu este specificat motivul rejudecării cauzei și indicațiile instanței de recurs.

Totodată, Colegiul penal a reținut că, instanța de apel în decizia sa, la pct. 44 a constatat că, „inculpatul Vlas Dorina a comis infracțiunea imputată și că acțiunile lui Vlas D. au fost corect calificate necătînd la faptul că cauza penală a fost examinată în privința lui Pavalachi M., prin urmare, decizia contestată este viciată și în partea motivării concluziei privind încadrarea acțiunilor inculpatului, care nu corespunde cu persoana condamnată.

Încălcările enunțate au determinat Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecători.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, s-a dispus admiterea apelului procurorului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Lui Pavalachi Marcel recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 362¹ alin.(3) lit. a) Cod penal i s-a numit pedeapsă sub formă de 3 ani 4 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de angajarea în câmpul muncii și organizarea migrației pe termen de 5 ani.

Instanța de apel a statuat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului, just a încadrat acțiunile infracționale care nici nu au fost contestate în dispoziția art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, Colegiul a considerat că sentința este criticabilă în partea stabilirii pedepsei, deoarece la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă instanța nu a acordat eficiență deplină prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

S-a mai stipulat că infracțiunea pentru care este recunoscut vinovat Pavalachi Marcel face parte din categoria celor grave și sancțiunea prevede pedeapsă alternativă amendă și închisoare.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a apreciat impactul pe care îl are acest gen de infracțiuni, ținând cont de pericolul social sporit al unor astfel de fapte prejudiciabile pentru sistemul de drept și prestigiul Republicii Moldova peste hotarele ei, de credibilitate și respect a suveranității altor state, acțiuni care au atentat la ordinea stabilită pentru eliberarea unor documente de deosebită importanță, la procedura de intrare și ședere pe teritoriul unui stat a persoanelor care nu sunt cetățeni sau rezidenți ai acestuia, domeniu care contribuie în mod semnificativ în stabilitatea statului, precum și în raport cu riscul de a transforma săvârșirea migrațiunii ilegale în îndeletnicire, în condițiile când va fi sesizat de către infractori faptul dezinteresului statului de a condamna asemenea cazuri.

Totodată, s-a ținut cont și de faptul că acțiuni de acest gen sunt tot mai des întâlnite și servesc ca bază la săvârșirea a noi infracțiuni grave și deosebit de grave și că asemenea fapte trebuie să pună în gardă toate instituțiile puterii de stat abilitate cu atribuții de prevenire și pedepsire a acțiunilor ilegale de organizare a migrațiunii ilegale .

Instanța de apel a statuat că, măsura de pedeapsă aplicată lui Pavalachi Marcel sub formă de amendă nu este suficientă pentru a atinge scopul urmărit, ori el anterior a fost condamnat pentru fapte similare, concluzii nu și-a făcut ignorând prevederile legii în mod repetat și exprimând o atitudine disprețuitoare față de încrederea care i-a acordat-o instanța la condamnare anterioară, mai mult ca atât și-a perfecționat abilitățile criminale antrenând în procesul infracțional de organizarea migrației ilegale și alte persoane, creînd un grup criminal organizat, astfel s-a concluzionat că aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu ar fi eficientă pentru el și astfel se impune izolarea lui de societate cu numirea unei pedepse cu închisoare și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de angajare în câmpul muncii și organizarea migrației.

Făcînd trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, Colegiul a menționat că după cum s-a stabilit în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost identificate careva motive care ar justifica că nu este rațional ca inculpatul să nu execute pedeapsă privativă de libertate, cu atât mai mult că deși prin sentințele

anterioare i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă, nu a fost atins scopul principal al pedepsei penale și anume ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ, s-a considerat oportună și echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare efectivă în locurile de detenție.

11. Împotriva deciziei menționate, recurs ordinar declară inculpatul Pavalachi Marcel, care invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie considerat condamnat în baza art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani 4 luni închisoare și cu aplicarea art. 90 Cod penal, a fi suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 4 ani.

În motivarea recursului inculpatul indică că la stabilirea pedepsei, instanța de apel n-a ținut cont:

- în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal și nici nu a motivat imposibilitatea aplicării față de el a prevederilor art. 90 Cod penal;

- de lipsa prejudiciului material și de lipsa cărorva circumstanțe agravante în privința sa care ar indica la necesitatea izolării de societate;

- de prevederile art. 76 alin. (1) Cod penal potrivit cărora la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției și că instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin.(1);

- de faptul că examinarea cauzei a avut loc prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul se căiește sincer de cele comise și a promis că nu va mai săvârși fapte penale, a executat pedeapsa stabilită de prima instanță sub formă de amendă în folosul statului, este încadrat în câmpul muncii în calitate de director la SRL ”Lexprim-S”, are domiciliu permanent în mun. Chișinău, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, are la întreținere părinții săi;

- că de la săvârșirea infracțiunii imputate lui s-au scurs mai mult de 2 ani, perioadă în care el nu a comis alte infracțiuni, conștientizând acțiunile sale ilegale, corectându-se și a înțeles pericolul social al faptelor sale de săvârșirea cărora se căiește sincer;

Consideră recurentul că toate aceste circumstanțe luate împreună indică la necesitatea aplicării față de el a prevederilor art. 90 Cod penal.

11.1 Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând că pedeapsa stabilită de instanța de apel, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, corectarea și reeducarea fiind posibile doar prin izolarea acestuia de societate.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerînd-o prea aspră, solicitînd aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvîrșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

În speță, Colegiul penal constată, că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că măsura de pedeapsă aplicată de către instanța de fond lui Pavalachi Marcel sub formă de amendă, nu este suficientă pentru a atinge scopul urmărit, ori el anterior a fost condamnat pentru fapte similare, concluzii nu și-a facut ignorînd prevederile legii în mod repetat și exprimînd o atitudine disprețuitoare față de încrederea care i-a acordat-o instanța la condamnările anterioare, mai mult ca atît și-a perfecționat abilitățile criminale antrenînd în procesul infracțional de organizarea migrației ilegale și alte persoane creînd un grup criminal organizat, astfel că aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu ar fi eficientă pentru el impunîndu-se izolarea lui de societate cu numirea unei pedepse cu închisoare și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități legate de angajare în cîmpul muncii și organizarea migrației.

Instanța de recurs precizează că argumentele expuse de recurent întru casarea deciziei recurate sunt neîntemeiate, deoarece domiciliu permanent, faptul că inculpatul este angajat în câmpul muncii, cracteristica pozitivă de la locul de trai nu pot servi ca circumstanțe pentru aplicarea art. 90 Cod penal deoarece nicidecum nu au legătură cu faptele comise de către inculpat și nici nu caracterizează inculpatul ca pe o persoană responsabilă pentru acțiunile sale.

Este de menționat faptul că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Totodată se menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, se constată că instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont anume de comportamentul inculpatului până la săvârșirea faptei, or inculpatul fiind condamnat anterior pentru infracțiuni similare la pedeapsă sub forma amenzii penale, într-adevăr nu și-a făcut concluziile necesare și ca dovadă că pedepsele stabilite anterior nu și-au atins scopul prevăzut de lege, este anume faptul că inculpatul, după 2 ani de la ultima condamnare prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, comite o altă infracțiune.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrii nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmînd a fi declarat ca neîntemeiat.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Pavalachi Marcel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 06 iulie 2016.

Președinte:

Liliana Catan

Judecători:

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari